

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 460/2012-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť L. K., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3 T 54/2010 z 12. apríla 2012, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 To 55/2012 z 30. mája 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. K. o d m i e t a z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júla 2012 doručená sťažnosť L. K., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 T 54/2010 z 12. apríla 2012 (ďalej len „rozsudok z 12. apríla

2012“), ako aj rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 To 55/2012 z 30. mája 2012 (ďalej len „rozsudok z 30. mája 2012“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: „Mám za to, že som bol odsúdený napriek nedostatočnému preukázaniu dôkazov, resp. úplnej absencii konkrétneho – hmotného dôkazu proti mne.

Napriek tomuto zjavnému porušeniu základného práva z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd – namietané je porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie (the right to a fair trial), – ma neváhal odsúdiť Okresný súd Komárno pod sp. zn. 3 T 54/2010 na trest odňatia slobody, ktorý potvrdil Krajský súd Nitra sp. zn. 1 To 55/2012.

Záväzná lehota na podanie sťažnosti na Ústavný súd SR v trvaní 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia je dodržaná, právoplatné ukončenie trestného konania skončilo rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 To 55/2012 a to dňa 30. mája 2012.

Vzhľadom na to, že nie som znalý práva a ani právnych postupov ohľadne podania sťažnosti na Ústavný súd SR, nachádzam sa vo výkone trestu a nemám advokáta – žiadam Ústavný súd SR o pridelenie advokáta pre moje podanie sťažnosti v konaní pred Ústavným súdom SR.

Ak je potrebné, v záujme objektívneho posúdenia veci – na výzvu (vyžiadanie) Ústavného súdu SR doplním sťažnosť a podľa potreby zašlem kópie súdnych rozhodnutí.

Sťažnosťou na Ústavný súd SR sa domáham zrušenia odsúdenia, teda aby Ústavný súd SR vyriekol tento výrok: zrušuje sa právoplatné odsúdenie L. K. rozsudkami Okresného súdu Komárno sp. zn. 3 T 54/2010 v spojení Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 To 55/2012.

Podľa vyzvania a potreby Ústavného súdu SR doplním konkrétne pochybenie súdov, nevysporiadanie sa s absenciou dôkazov a nevyhodnotenia potrebného technicko-materiálneho zabezpečenia.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu z 12. apríla 2012, ako aj rozsudkom krajského súdu z 30. mája 2012. K porušeniu uvedených práv malo dôjsť v dôsledku toho, že okresný súd ani krajský súd sa v predmetnom konaní *„nevysporiadali s absenciou dôkazov a nevyhotovenie potrebného techniko-materiálneho zabezpečenia dôkazov“*.

Keďže sťažovateľ v rámci sťažnosti žiadal aj o možnosť doplnenia svojej argumentácie, ústavný súd pri rozhodovaní o nej v súlade so svojou judikatúrou (pozri III. ÚS 90/03) prihliadol aj na argumenty, ktoré sťažovateľ v konaní pred okresným súdom a krajským súdom o svojej veci už uplatnil. Uvedenými argumentmi sťažovateľ spochybňoval v predmetnom konaní vykonané dôkazy poukazujúc na odlišné výpovede svedkov, zlé vzťahy medzi ním a jednotlivými svedkami, namietal nepreukázanie jeho vlastníctva k veciam, ktoré boli zaistené ako dôkazy, a taktiež namietal procesné pochybenia policajtov pri ohliadke a porušenie svojich ľudských práv a osobnej slobody, ktoré bližšie nešpecifikoval.

K namietanému porušeniu práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu z 12. apríla 2012

Ústavný súd vo svojom rozhodovaní vychádza z ústavného princípu subsidiarity svojej právomoci vo vzťahu k všeobecným súdom vyplývajúceho z čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého rozhoduje o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci namietaného porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z ustanovení Trestného poriadku [§ 34 ods. 1 a 4, § 238 ods. 1, § 306, § 317 ods. 1, § 321 písm. a) a nasl.] vyplýva, že proti rozsudku okresného súdu z 12. apríla 2012 sa mal sťažovateľ možnosť účinne brániť využitím svojich práv obhajoby v rámci konania pred odvolacím súdom, resp. podaním odvolania krajskému súdu, v právomoci ktorého bolo posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností daného prípadu, ako aj posúdenie prípadných procesných pochybení okresného súdu v konaní. Sťažovateľ teda realizáciou svojich obhajobných práv v priebehu trestného konania mal ako obžalovaný možnosť účinným spôsobom namietat porušenie svojich práv, a preto ústavný súd jeho sťažnosť v tejto časti pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

K namietanému porušeniu práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu z 30. mája 2012

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha aj vyslovenia porušenia svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu z 30. mája 2012 argumentujúc okrem iného aj porušením jeho práv obhajoby či založením rozhodnutia na nezákonne vykonaných dôkazoch.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo v konaní zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom

vykonané zákonným spôsobom, ako aj ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V obsahu sťažnosti sťažovateľ nevedel, že by v záujme ochrany svojich práv využil aj dovolanie ako účinný prostriedok ich ochrany.

Zmysel a účel subsidiárneho postavenia ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy vecí nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Právomoc ústavného súdu predstavuje v tomto kontexte ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorej uplatnenie nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04).

V danom prípade sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu založenú na argumentácii, ktorá svojím obsahom smeruje predovšetkým k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, pričom zároveň z obsahu sťažnosti je zrejmé, že proti napadnutému rozsudku krajského súdu z 30. mája 2012 nepodal dovolanie.

Za daných okolností považuje ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti za predčasne podanú, a preto ju pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prejedanie a rozhodnutie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. októbra 2012